

De Hogebossenwandeling

Vertrekpunt: Gemeenteplein van Vlezenbeek, aan het kruispunt Vlezenbeekstraat, Pedestraat en Postweg

Afstand: 8.5 km

Bewegwijzering: zeshoekige bordjes, met tekst in rode kleur

Wat beperkte, historische achtergrond

De deelgemeente Vlezenbeek, die sinds 1977 behoort tot Sint-Pieters-Leeuw dankt haar naam aan een beekje met dezelfde naam. Dit beekje speelt trouwens een uiterst belangrijke rol: het ontspringt er, slingert zich dwars doorheen de dorpskom, en deelt de fusiegemeente in 2 markante gebieden: het industriële gebied, en een zeer landelijke zone. Op de noordelijke valleihelling ontwikkelde zich van oudsher rond het parochiekerkje een belangrijke woon- en dorpskern, die ook in de recente laatste jaren een opmerkelijke uitbreiding kende. Vlezenbeek en Sint-Pieters-Leeuw kunnen terugblikken op een lange en gezamenlijke geschiedenis. In het begin maakten beide gemeenten deel uit van het Leeuwse domein. Nadien behoorden de beide sites tot het 'Land van Gaasbeek'. In 1687 ging Sint-Pieters-Leeuw zijn eigen weg en kwam het in het bezit van Jean-Charles Roose. Vlezenbeek daarentegen bleef tot het einde van het Ancien Régime met Gaasbeek verbonden.

De wandeling zelf:

Tegenover u bevindt zich een gebouw in de vorm van een L, het voormalige gemeentehuis, ontworpen in 1952 door de bekende Brusselse architect Antoine Courtens. Aan de westkant van het plein bevindt zich de Schaliestraat, en het gemeentelijk ontmoetingscentrum 'de Merselborre'. De naam van dit centrum verwijst naar een belangrijke drinkwaterbron, die al in documenten vanaf 1351 vermeld werd. Het centrum is multifunctioneel o.m. door het gebruik van een merkwaardige, uitvouwbare zittribune. Via de Schaliestraat wandelen we nu verder. We komen rechts voorbij een merkwaardig huizencomplex, uit zandsteen en baksteen opgetrokken, met mooie glasramen en windrozen. Wat verderop ontdekken we een gevel in neostijl met opschrift van het jaartal 1903. En zo zijn we bij de driebeukige Onze-Lieve-Vrouwekerk aanbeland. Dit bedehuis is het resultaat geweest van een eeuwenlange bouwbedrijvigheid. Het oudste gedeelte is in zandsteen. Een vierkantig koor werd in de 14de eeuw gebouwd. Een eeuw later volgden dan de noordersacristie, de noorderkruisbeuk en het noorderkoor. Nadien kwamen er allerlei verbouwingen en gebruikte men een ander materiaal, nl. baksteen. Zo werd de middenbeuk in de 17de eeuw heraanangepast en het grote gotische raam dichtgemetseld voor de creatie van een hoofdaltaar. Een noordelijke zijbeuk, een zuidelijke zijbeuk en een zuidelijk zijkoor verruimden respectievelijk in 1771 en 1808 de kerk. Deze uitbreidingen zijn te danken geweest aan de gulle vrijgevigheid van Paul Arconati Visconti, waarnaar een arduinsteen in de westgevel verwijst. Op dat moment was Vlezenbeek al jarenlang een zelfstandige gemeente, maar de banden met de Gaasbeekse kasteelheer werden niet verbroken. Paul Arconati Visconti beschikte hier immers over héél wat gronden, en had ook de wens geuit op het Vlezenbeekse kerkhof begraven te worden.

Kijken we naar de linkerzijmuur van de kerk, dan ontdekken we er tal van veelhoekige grafstenen, en aan de koorzijde vier gebeeldhouwde hoofden, afkomstig van een ouder bedehuis. De voorzijde van de kerk daartegenover valt vooral op omwille van het contrast tussen de vlakke westgevel, geritmeerd door twee steunberen en een typisch gotisch spitsboogvenster, en de barokke deuromlijsting en gebeeldhouwde deurmakelaar. Als versieringen zijn hier zowel de patrones van de kerk, nl. Maria, een engelhoofd en loofwerk te herkennen. We willen hierbij ook nog verwijzen naar het rijke kerkmeubilair, dat grotendeels uit de 18^e en de 19^e eeuw dateert. Vermits dit oord van gebed enkel maar toegankelijk is tijdens de erediensten, gaan we op het kerkinterieur in deze folder niet verder in.

We wandelen verder doorheen de Schaliestraat, en komen voorbij de pastorie, een gebouw uit 1895, en de toegang tot de pastorietaan, waar we linksaf slaan. We zijn nu in de

Dorpsstraat, en slaan dan opnieuw rechtsaf, de Beevaartweg in. De naam van deze weg vertelt ons dat hier jaarlijks duizenden pelgrims te voet voorbijtrekken, op weg naar het nabije stadje Halle. Sinds de dertiende eeuw wordt in de Halse Basiliek een miraculeus en zwart Onze-Lieve-Vrouwebeeld vereerd; nog steeds komen bedevaarders er allerlei gunsten afsmeaken of hun dank betuigen. Maar ook in andere dorpen van het Pajottenland vindt men een 'Beevaartweg' terug. We stappen over de Vlezenbeek, en genieten volop van het panorama op Brussel (in noordoostelijke richting zien we enkele opvallende torengebouwen), en het glooiende akker- en weidelandschap, her en der onderbroken door rijen populieren. Het Pajottenland heeft heel wat vochtige beekvalleien; vandaar dat we er vooral populieren aantreffen. Een andere typische eigenheid zijn de vele boomgaarden. Vlezenbeek is immers jarenlang een belangrijk centrum van fruitteelt geweest. Vooral kersen en aardbeien werden en worden er nog gekweekt. De inwoners danken er zelfs hun spotnaam van 'kersenboeren' aan.

Aan de Appelboomstraat slaan we schuin rechts de Elsweg in en volgen we deze weg tot voor "De Witte Hoeve". Een driehonderdtal meter verder gaan we rechts een voetweg in, en wandelen we doorheen akkers tot de Papenweg. Hier moeten we zeker eens achterom kijken: u heeft er tussen de bomen een schitterend zicht op de gotische kerk van Sint-Pieters-Leeuw. Papenweg betekent niets anders dan 'geestelijken- of monnikenweg'. We gaan aan de Papenweg naar links, en wandelen verder naar de Bekersveldstraat. We gaan naar rechts, en slaan voor een gerestaureerde hoeve links een weg in. Ook hier kunnen we opnieuw genieten van het groene en weidse landschap, helaas ontsierd door een hoogspanningslijn, en zien we aan de horizon het bosland tussen Zenne en Zoniën.

Wat verderop bevindt zich een bosje, aangeplant met populieren, elzen en wilgen. Dit bosje, gelegen in de smalle vallei van de Vlezenbeek, is verder begroeid met sleedoorn en vlier. We volgen het wegje, dat zachtjes naar omhoog klimt. Vroeger heette deze plaats 'Hogebossen'. Dit betekent dus dat er weleer meerdere bossen waren. Thans wordt deze plaatsnaam op kaarten niet meer vermeld. De oude toponiem is echter blijven verder doorleven in het woordgebruik van de Vlezenbekenaren, en werd als term voor deze wandeling gekozen. We komen nu aan de Hemelrijkstraat, waar we rechtsaf slaan. Links van de weg strekt zich een tweede beekvallei uit, nl. deze van de Beisbeek. Aan de rechterkant herkennen we de typische skyline van Brussel, en de Basiliek van Koekelberg.

Alhoewel bomen ons een mooi zicht op het achterliggende plateau verhinderen, zien we toch af en toe het slanke kerktoentje van Heikruis opdoemen.

Na ongeveer 500 m wandelen, aan de tweede splitsing, slaan we linksaf. De Hemelrijkstraat wordt nu een brede verharde grintweg. Voor ons ligt het kasteelbos van Gaasbeek. We komen uiteindelijk aan een verkeersrotonde, de Vijfhoek genoemd. Het is een rotonde waarop 5 straten toekomen, nl. de door ons gevolgde Hemelrijkstraat, de Appelboomstraat (2 maal) en de Postweg (2 maal).

We steken de Postweg links van ons over naar het hoekhuis nr. 209 om vervolgens de Appelboomstraat over te steken. We bevinden ons nu aan de kant van de Appelboomstraat waar het fietspad is aangelegd.

We volgen de Appelboomstraat, weg van de rotonde, richting Gaasbeek. Schuin links voor ons ligt het kasteelbos van Gaasbeek, schuin rechts voor het Groenenbergpark of -domein. Over beide parken en het 19de eeuwse kasteeltje uit 1890 wijden we niet uit. De provincie Vlaams-Brabant heeft een boekje uitgegeven met 8 wandelingen, waarin o.a. de 'Kastelenwandeling' is opgenomen. Hier vindt u op pagina 23 allerlei informatie over de geschiedenis, de aanleg en de onderhoudswerken van de twee parken, kastelen en de verschillende bijgebouwen. We stippen alleen nog aan dat sedert 1981 het Groenenbergdomein bezit is van de Vlaamse Gemeenschap. Sinds 1995 kan er in Groenenberg opnieuw mooi gewandeld worden tussen allerlei solitairbomen, rododendrons, vlinderstruiken en hortensia's. Aan de grens met de gemeente Gaasbeek slaan we rechtsaf. Tussen mooi onderhouden grasvelden bereiken we de ingang van het Groenenbergdomein. Hier slaan we rechtsaf en volgen de aardeweg die langs de omheining van het domein loopt. Aan de hoek van het domein gaat de aardeweg over in geasfalteerde straat, de

Konijnenstraat. Na ongeveer 20 m slaan we rechts het smalle wandelpad in om zo de druk bereden Postweg te bereiken.

We slaan linksaf en blijven langs deze kant van de Postweg tot aan huisnummer 244 (we zijn ondertussen de H. Geeststraat overgestoken). Hier steken we de Postweg over en volgen links de Smidsestraat tot aan de Inkendaalstraat waar we rechtsaf slaan.

Links van de straat ligt het domein van het ziekenhuis-revalidatiecentrum Inkendaal, beter gekend onder de vroegere benaming 'De Bijtjes' en het 19de eeuwse Inkendaalkasteel.

Aan de Obbebeekstraat gaan we rechtdoor en komen zo aan het kruispunt met de Kamstraat. We vervolgen onze weg verder rechtdoor, aan de Lourdesgrot voorbij, om na ongeveer 20 m links het rode grindpad in te slaan. Dit pad volgen we langsheen allerlei meidoornhagen tot in de Reuzenstraat en vervolgens tot in de Laudinnestraat. We slaan vervolgens rechtsaf, volgen het rode grindpad en zijn opnieuw in de Beevaartweg aanbeland.

We bevinden ons nu terug in het dorpscentrum van Vlezenbeek en dus opnieuw bij het startpunt van de wandeling.